

Vedhuggning. Se Skogsbruk!

Kol. Se även Skogsbruk!

Bränsle.

Solberga, Bhl.

VFF 948 s. 3, 4.

Bränsle.

Solberga, Bhl.

VFF 1062 s. 72.

Bränsle.

Morlanda, Bhl.

VFF 1132 s. 1.

Ej hugga på kvällen.

Näsingge, Bhl.

VFF 1786 s. 20.

Kogödsel bästa bränslet då man bakade råmjölks-
pannkaka.

Torsby, Bhl.

VFF 1848 s. 8.

Hemmet

Dec: 1848

Torsby, B.

Rika bönder ansågs det skamligt att använda kogslut
som bränsle.
S. 8

Ljung som bränsle.

Starrkärr, Vgl.

IFGH 749 s. 62.

Man eldade med enebuskar.

Gullered, Vgl.

IFGH 1356 s. 29.

Hur man torkade björkstockar i ommen.

Källunga, Vgl.

IFGH 1658 s. 14.

Bränsle.

Källsjö, Hall.

IFGH 1826 s. 48-49.

Svedjebränsle.

Värö, Hall.

IFGH 2117 s. 16.

Hel famn ved inne, ligger orört till Knut.

Bjurbäck, Vgl.

IFGH 2362 s. 29.

Man eldade med ved. Skogen behövde inte sparas.

Dalskog, Dls.

IFGH 2938 s. 20.

Bränsle - töre.

Brunskog, Värml.

IFGH 2984 s. 9, 11.

Stabbvärme i stabben.

Eskilsäter, Värml.

IFGH 3526 s. 41.

Bränsle.

Köla, Värml.

IFGH 3673 s. 9.

Långved såldes i Falköping.

Fiflered, Vgl.

IFGH 3775 s. 11.

Ej hugga ved efter det man tänt lyset.

Näsingge, Bhl.

IFGH 4163 s. 20.

Veden skulle barnen bära in.

Råggärd, Dls.

IFGH 4230 s. 16.

Veden höggs av de gamla eller en backstugesittare.
Kvinnorna bar in den.

Skövde lfs, Vgl.

IFGH 4232 s. 50.

Männen högg ved till baket. Barnen fick bära in den.
Många kvinnor fick slita mycket med veden.

Södra Ny, Värml.

IFGH 4234 s. 16, 19, 17.

Veden.

Svar på ULMA:s frågelista M 146 om arbetsfördelningen.

Fröskog, Dls.

IFGH 4246 s. 26.

Träkol såldes till Borgvik.

Södra Ny, Värml.

IFGH 4248 s. 18.

Ved.

Svar på ULMA:s frågelista M 146 om arbetsfördelningen.

Timmele, Vgl.

IFGH 4256 s. 21.

Karlarna högg veden. Fanns det gamla var det deras
göra.

Barnen spämtade stickor. För 100 st. fick de 1 öre.

Fristad, Vgl.

IFGH 4260 s. 30, 31.

Männen bar ved.

Karlskoga, Värml.

IFGH 4317 s. 45.

Träkol såldes till hyttorna.

Karlskoga, Värml.

IEGH 4317 s. 48.

Veden.

Svar på ULMA:s frågelista M 146 om arbetsfördel -
ningen.

Brattfors, Värml.

IFGH 4341 s. 7, 8.

Veden.

Svar på ULMA:s frågelista M 146 om arbetsfördel-
ningen.

Grums, Värml.

IFGH 4399 s. 29.

Tång användes som bränsle.

Gislöv, Sk.

IFGH 4420 s. 41.

För att spara på bränslet flyttade de fattiga ihop
två och två.

Man eldade med enebuskar.

Tun, Vgl.

IFGH 4436 s. 12, 17.

Med ris och skräp eldade man i fattigstugan.

Hössna, Vgl.

IFGH 4450 s. 33, 34, 39.

Bränsle tog fattighjonen i skogen.

Tjäreved eldade man med.

Och björkved.

Långared, Vgl.

IFGH 4458 s. 27, 33, 39.

Vedförsäljning.

Långared, Vgl.

IFGH 4458 s. 34, 35.

De fattigas bränsle bestod av ris och torv.

Tiarp, Vgl.

IFGH 4465 s. 22.

Kolförsäljning.

Kyrkefalla, Vgl.

IFGH 4468 s. 46.

Kol såldes till Åsberg här i socknen.

Kyrkefalla, Vgl.

IFGH 4477 s. 29.

Bränsle fick backstugesittarna av patron.

Ved kördes till Falkenberg.

Abild, Hall.

IFGH 4480 s. 14, 18.

Vedskutor låg vid hamnen.

Vänersborg, Vgl.

IFGH 4517 s. 39.

Vedförsäljning.

Vänersborg, Vgl.

IFGH 4518 s. 34, 35, 44, 45, 46.

Vedförsäljning.

Svar på ULMA:s frågelista M 160 om stadens handel
med landsbygden.

Borås, Vgl.

IFGH 4525 s. 52, 55.

Om vedhandeln på torget.

Alingsås, Vgl.

IFGH 4538 s. 16.

Ved tingade man hos bönderna.

Ulricehamn, Vgl.

IFGH 4545 s. 9, 32.

Männen högg veden, kvinnorna bar in den.

Trollhättan, Vgl.

IFGH 4556 s. 48.

Blott köket och kammaren eldades vintertid.

Trästena, Vgl.

IFGH 4563 s. 30.

Ved fick man tinga hos bönderna.

Borås, Vgl.

IFGH 4569 s. 26.

Vedförsäljning.

Ulricehamn, Vgl.

IFGH 4571 s. 8.

Vedförsäljning.

Marstrand, Bhl.

IFGH 4629 s. 21.

Ved köptes på torget.

Falköping, Vgl.

IFGH 4640 s. 43.

Vedbrand fick en fattig familj ta så mycket de ville.

Marbäck, Vgl.

IFGH 4647 s. 16.

Grenar, kvistar och kottar eldade man med i ommen.

Murum, Vgl.

IFGH 4648 s. 13.

Grenar, kvistar och borrar (kottar) eldade man
i ommen.

Murum, Vgl.

IFGH 4648 s. 13.

Veden.

Svar på ULMA:s frågelista M 146 om arbetsfördelningen.

Vassända-Naglun, Vgl.

IFGH 4664 s. 21.

Försäljning av kol och ved.

Svar på ULMA:s frågelista M 148 om handel och
marknader.

Gällstad, Vgl.

IFGH 4714 s. 42.

Brist på bränsle i hytterna.

Man eldade med torv i gårdarna.

De fattiga fick elda med ljung och torvsmulor.

Morlanda, Bhl.

IFGH 4808 s. 2, 12, 16, 17.

Seida - ett verktyg som man skar ljung och säd med.

Naverstad, Bh1.

IFGH 4859 s. 13.

Ved stal de fattiga.

Björkäng, Vgl.

IFGH 4984 s. 12, 16.

Torparen fick kvistar och sämre ved från gården.

Varv, Vgl.

IFGH 5028 s. 11.

Sin ved fick fattighjonen plocka själva.

Fridene, Vgl.

IFGH 5034 s. 4.

Backstugesittarens bränsle.

Kungslena, Vgl.

IFGH 5036 s. 17.

Bränslet bestod av kvistar, ris och pinnar.

Undenäs, Vgl.

IEGH 5040 s. 24, 25.

Ved till fattighuset togs från böndernas skogar.
Backstugesittarna stal ved.

Södra Fågelås, Vgl.

IFGH 5046 s. 9, 10, 14, 15, 16.

Ved fick fattighjonen av socknen.

Daretorp, Vgl.

IFGH 5056 s. 5, 7, 15, 16.

Kvistar, ris och törstubbbar - den fattiges bränsle.
Hur man fick frysa.

Frösve, Vgl.

IFGH 5098 s. 3, 7.

Ved stal backstugesittarna i skogen.

Hjonen i fattigstugan fick ved av socknen.

Ullervad, Vgl.

IFGH 5099 s. 6, 13.

En famn ved fick fattighjonen att dela på.

De eldade med ris.

De fick två kastvedträ var till jul.

Ullervad, Vgl.

IFGH 5099 s. 13, 20.

Man eldade med stora knuter, som skulle hålla elden.

Björketorp, Vgl.

IFGH 5111 s. 29.

Ved plockade de fattiga i skogen.

Kungslena, Vgl.

IFGH 5136 s. 11.

Ved fick backstugesittarna om någon bonde
förbarmade sig över dem.

Vessige, Hall.

IFGH 5140 s. 16, 21.

J. F. G. H.

Hemmet

Acc: 5142

Örnevalla, Hl.

Man eldade med <u>brännstovv</u> .	s. 25.
Hur torven tog upp ur mossen.	s. 25.
Dagens måltider. Vad man åt.	s. 26, 27.

De fattigas bränsle.

De stal ved.

Lerdala, Vgl.

IFGH 5148 s. 31, 32.

Ved skulle socknen ge de fattiga.

De fick mest gå och plocka själva.

Björsäter, Vgl.

IFGH 5153 s. 5.

Till ved plockade de fattiga vindfällan.
Fick ved ibland av bönderna.

Vessige, Hall.

IFGH 5156 s. 22.

Fattighjonen samlade ved i skogen.

Korsberga, Vgl.

IFGH 5157 s. 22.

Vedskutor kom med bränne
- skogst. ^{skogst.}
Torv till bränne

Stala, Bhl.

JF5H 5162, s. 7

Skutor kom med ved och sålde.

Stala, Bhl.

JFGH 5762.7

Vedskjul hade inte fattigstugan. Bönderna slängde
grenarna i en grushåla.

Bjurum, Vgl.

IFGH 5179 s. 14.

Bränsle stal eller köpte backstugesittarna av bönderna.

Fattigstugans ved låg ute på backen om vintern.

Härlunda, Vgl.

IFGH 5186 s. 17. 23, 27.

Källan låg ett stycke från fattigstugan. Det var inte så ofta som gubbarna hämtade vatten.

Härlunda, Vgl.

IFGH 5186 s. 27.

Bränsle fick dagsverkaren köpa av bönderna.

Kvänum, Vgl.

IFGH 5187 s. 10.

Ris och pinnar till bränsle.

Ibland köpte far ved.

Upphärad, Vgl.

IFGH 5191 s. 9, 13.

Fattighjonens ved.

Vinköl, Vgl.

IEGH 5194 s. 31.

Bränsle fick, köpte eller stal backstugesittarna
av bönderna.

Sälvare, Vgl.

IFGH 5202 s. 17.

Backstugesittarnas bränsle.

Bränslet i fattigstugan.

En gubbe skulle stå och hugga ved hela julafonen.

Säware, Vgl.

IFGH 5202 s. 17, 23, 24. 25, 26.

Hur de fattiga skaffade sig bränsle.

N. Härene, Vgl.

IFGH 5231 s. 38.

Ved fick fattighjonen av socknen.

Skånings-Åsaka, Vgl.

IFGH 5234 s. 9.

Ved höggs av kvinnor och män.

Kvinnorna skulle bära in den.

Torup, Hall.

IFGH 5237 s. 3.

Ljung som bränne

Onsala, Hall.

JFH 5248, s. 38

Hur fattigt folk fick bränsle.

Gunnarsnäs, Dls.

IFGH 5276 s. 15, 16

Vedanskaffning.

Ör, Dls.

IFGH 5283 s. 24.

Arbetarna fick ett mått ved, men fick betala
hugglönen själva.

Råda, Vgl.

IFGH 5331 s. 13.

Hur torparen fick bränsle.

Södra Ny, Värml.

IFGH 5365 s. 13.

Bränne

Fjärås, Hall.

JFH 540, s. 2

Ved plockade de fattiga i skogen.

Ytterby, Bhl.

IFGH 5404 s. 19.

Om bränslet på Kalvön.

Bokenäs, Bhl.

IFGH 5406 s. 19, 26.

Till bränsle fick torparen plocka enar och kvistar
i bondens skog.

Lane-Ryr, Bhl.

IFGH 5446 s. 3.

Ved tiggde arbetare av gubben vid kajen.

Ibland fick gubben en tolvskilling.

Uddevalla, Bh1.

IFGH 5485 s. 11.

Man eldade med torv i torpet.

Krokstad, Bhl.

IFGH 5488 s. 12.

Drivved och ljung som bränsle.

Ölmevalla, Hall.

IFGH 5515 s. 21, 25.

Ljung, ris, vrakgods och kospilling samlade
strandsittarna till bränsle.

Ölmevalla, Hall.

IFGH 5523 s. 22.

5 famnar ved fick arbetaren fritt. Sedan fick han
betala 2 kr och 50 öre famnen.

Borgvik, Värml.

IFGH 5551 s. 32.

Bränsle - pinnar och skräp från skogen.

Tånnö, Smål.

IFGH 5565 s. 15.

Ett mått ved fick arbetarna av patron Wendel.
Veden förvarades ute under tjärpapp.
På fabriken eldade man med kol.

Råda, Vgl.

IFGH 5604 s. 17, 18.

Vad man eldade med.

Timmele, Vgl.

IFGH 5618 s. 35.

Till bränsle högg man ner enebuskar.

Härryda, Vgl.

IFGH 5620 s. 8.

Man eldade ugnen med flängved och ribbor.

Solberga, Bh1.

IFGH 5646 s. 8.

Bränsle.

Svar på ULMA:s frågelista M 159 om livsföringens
terminer.

Rångedala, Vgl.

IFGH 5657 s. 4, 5, 6.

Träpinnar, ljung och enebuskar till bränne.

Norum, Bhl.

IFGH 5682 s. 22.

Torv bör eldas i kamin.

Pinnar och ris det vanligaste bränslet.

Ödsmål, Bh1.

IFGH 5684 s. 34.

Vedtillförsel till Vrångö.

Styrsö, Vgl.

IFGH 5689 s. 4.

Flängved och ribbor eldade man ugnen med.

Solberga, Bhl.

IFGH 5699 s. 23.

Bränsle.

Ödenäs, Vgl.

IFGH 5718 s. 23.

Man eldade med ved vid bak, annars med ener.
Ved köptes på varvet. 2 kr för en full eka.
Arbetarna fick ved gratis på varvet.

Resteröd, Bhl.

IFGH 5755 s. 9.

Vedsågning arbetade de fattiga med.

8-10 kr famnen kostade veden.

Strömstad, Bhl.

IFGH 5760 s. 17. 26.

Ener brinner lika bra om de är torra eller råa.
Ved köptes till baket.

Resteröd, Bhl.

IFGH 5772 s. 17.

Bränsle.

Ytterby, Bhl.

IFGH 5781 s. 18, 38.

Kol som bärgats från en skuta som stått sjunken
i 30 såldes för 25 kr hl.

Kville, Bhl.

IFGH 5791 s. 45.

Ved fick man av vrak.

Onsala, Hall.

IFGH 5822 s. 13.

S. F. S. K.

Acc. 5823

Förna förhållanden

Qusala. Kf.

Tom månne användes förskad kreaturs-
gödsel. s. 22.

Arbetarna fick fri ved av bolaget.

Fabriken uppvärmdes ej.

Järna, Dal.

IFGH 5826 s. 24, 26.

Pinnar fick de fattiga elda med.

Fuxerna, Vgl.

IFGH 5887 s. 18.

De fattiga hämtade pinnar i skogen att elda med.

Fuxerna, Vgl.

IFGH 5887 s. 18.

Ved och ljung till bränsle.

Långhalm eldade man med vid bak.

Stenkol i kaminer.

Skaftö, Bhl.

IFGH 5895 s. 14, 18.

Hybe- och slärtorn hogs till bränsle.

Man eldade med koskit.

Ugnen eldades med flängved.

Solberga, Bhl.

IFGH 5897 s. 32, 41.

Bränntorv.

Svar på ULMA:s frågelista M 85 om torvtäkt.

Rångedala, Vgl.

IFGH 5922 s. 19 ff.

Med bränslet var man sparsam.

Ytterby, Bhl.

IFGH 5923 s. 20.

Bränsle stal de fattiga i böndernas skogar.

Grönahög, Vgl.

IFGH 5941 s. 16.

Om vedaverkning.

Långared, Vgl.

IFGH 5944 s. 23.

Bränsle.

Ytterby, Bhl.

IFGH 5975 s. 23.

Flisved hämtades i Fredrikstad.

Kville, Bhl.

IFGH 5987 s. 12.

Bakveden.

Bro, Bh1.

IFGH 5996 s. 5.

Bränsle och tändämne.

Svar på ULMA:s frågelista T 13.

Gällared, Hall.

IFGH 6040 s. 19, 20.

Vedhuggning som dagsverke.

Gällstad, Vgl.

IFGH 6054 s. 6, 7.

Elda med vrakgods.

Klövedal, Bhl.

IFGH 6060, s. 4

Vedhandel på marknaden.

Ullared, Hall.

IFGH 6085 s. 18.

Kastved av gran och fur - bränsle i tegelbruket.

Ulricehamn, Vgl.

IFGH 6101 s. 1, 3.

Ribben såldes till vedbrand.

Arbetarna fick vedbrand gratis.

Ulricehamn, Vgl.

IFGH 6101 s. 5.

Ved fick arbetarna köpa av spinneriet.

Örby, Vgl.

IFGH 6117 s. 13.

Värmeledningen i spinneriet bestod av ångrör.

Örby, Vgl.

IFGH 6117 s. 19.

Enris, ljung och halm eldade man ugnen med.

Grimeton, Hall.

IFGH 6129 s. 7.

Då man bryggde skulle man elda med ek.

Gällared, Hall.

IFGH 6139 s. 29.

Med granved eldade man ugnen.

En famn ved är tre alnar lång.

Hovmanstorp, Smål.

IFGH 6146 s. 5, 13.

Ugnen eldades med smalaris.

Ullared, Hall.

IFGH 6149 s. 27.

J.F.G.H.

Gorna förkällanden

Acc. 6151

Torp, de

Vad köptes till koderalla och såltes där
för 4 kronor lasset. Resan tog hela dagen.
s. 25.

Ved köptes från Norge.

Vrak och ljung användes som bränsle.

Skaftö, Bhl.

IFGH 6155, s. 36f.

Det var så fattigt på bränsle att det var en
plåga.

Släp, Hall.

IFGH 6167 s. 24.

Ljung och ved som bränsle vid bakning.

Ved fanns ej, men pinnar, vide och skräp.

Marstarnd, Bhl.

IFGH 6170 s. 3, 11.

Flisved köptes från sågverken i Fredriksstad.
En och annan jakt kom med björkved.
Bönderna sålde björkved.

Kville, Bhl.

IFGH 6173 s. 12.

Med ljung och slötthalm eldades bakugnen.

Morlanda, Bhl.

IFGH 6174 s. 7.

Ljung och torv till bränsle.

Släp, Hall.

IFGH 6195 s. 3, 4, 5, 6.

Ved sålde bönderna i Borås.

Borås, Vgl.

IFGH 6205 s. 2, 6.

Ved höggs till eget bruk. Man sålde sällan.

Borås, Vgl.

IFGH 6209 s. 3.

Ved plockades i skogen.

Trollhättan, Vgl.

IFGH 6212 s. 9.

Ved - den som inte vrakades - köptes från Norge.

Vedskutor kom med kol och koks.

Skäftö, Bhl.

IFGH 6215 s. 21.

Ved skulle läraren ha av bönderna.

Ulricehamn, Vgl.

IFGH 6234 s. 15.

Ved måste bönderna lämna till fattigstugan.

Fénneslunda, Vgl.

IFGH 6237 s. 2.

Ved plockades i skogen.

Ribbveden från sågen var dålig.

Fristad, Vgl.

IFGH 6251 s. 23.

Man eldade med briketter, som innehöll torv, under första världskriget.

Trollhättan, Vgl.

IFGH 6273 s. 4.

Bränslet var ljung och torv. Torvmossen delades
mellan flera byar.

Torsby, Bhl.

IFGH 6276 s. 21.

Granveden kostade 6 kronor lasset på torget.

Uddevalla, Bh1.

IFGH 6291 s. 7.

Till bränsle användes bok och björk.

Varberg, Hall.

IFGH 6292 s. 3.

Arbetet med veden till skolan och kyrkan auktionera-
des bort på auktion.
Till minstbjudande.

Fagered, Hall.

IFGH 6322 s. 10, 11.

De fattiga använde torrade "korepi"
som bränsle.

Torsby, Dhl.

TFGH 6325 s. 12

Skillnaden mellan vedträ och kas.

Teckningar.

Skaftö, Bh1.

IFGH 6343 s. 16.

Bränsle till skolorna skulle bönderna leverera.

Fagered, Hall.

IFGH 6350 s. 7, 8.

Stora jakter kom med ved.

Skraftö, Bh1.

IFGH 6656 s. 11.

Grankottar som bränsle. Ångloken eldades med kottar under första världskriget.

Fagered, Hall.

IFGH 6359 s. 8.

Oljeeldningen har medfört att skräpskogen ligger
och ruttnar.

Nu mera säljer man virke till massvedsfabriker.

Fagered, Hall.

IFGH 6365 s. 25.

Om torv som bränsle.

Ullared, Hall.

IFGH 6366 s. 21.

Björkved sprakade inte så mycket, därför eldade
man helst kakelugnen med björkved.

Fagered, Hall.

IFGH 6367 s. 4.

Veden till sockenstugan. Förteckning över hur
mycket de olika gårdarna var skyldiga att lämna.

Dalsland,

IFGH 6377 s. 50.

Famnved - grova bitar av björk. Skolpojarna fick
hugga skolans ved.

Öckerö, Bh1.

IFGH 6493 s. 1.

Koks och antrasit som bränsle.

Kottar var bra tändved.

Halland.

IFGH 6495 s. 6.

Ett lass ved kostade 3 kronor.

Holland.

IFGH 6500 s. 1.

Kvistar och bark - bränsle till ugnen.

Högsäter, Dls.

IFGH 6501 s. 1.

Vrakved, ljung och kogödsel användes till bränsle.

Onsala, Bhl.

IFGH 6504 s. 1.

Om att samla bränsle. Man ryckte t.ex. ner torra
grenar med hjälp av en hästsko, som var fastbunden
vid en lång stång.

Tidaholm, Vgl.

IFGH 6510 s. 1.

Vedboden var arbetsplats, lekstuga och träffpunkt.

Tidaholm, Vgl.

IFGH 6510 s. 1.

Om transporter av ved som man gick kring och samlade
i skogarna.

Tidaholm, Vgl.

IFGH 6510 s. 1, 2.

Vedstackarna kunde ibland vara riktiga konststycken.

Slöinge, Hall.

IFGH 6521 s. 321.

Ved fick arbetarna av Nääs fabriker till år 1942.

Skallsjö, Vgl.

IFGH 6634 s. 4, 9, 10.

Bränsle fick arbetarna gartis av Nääs fabriker.

Skallsjö, Vgl.

IFGH 6635 s. 5, 12.

Fri ved hade arbetarna på Nääs.

Skallsjö, Vgl.

IFGH 6636 s. 2.

Fri ved hade arbetarna vid Nääs fabriker. Den blev ofta en dyr ved, eftersom alla vuxna medlemmar i familjen fick deklarerera för den.

Skallsjö, Vgl.

IFGH 6637 s. 8, 9, 11.

Fri ved hade arbetarna vid Nääs fabriker.

Skallsjö, Vgl.

IFGH 6643 s. 11.